

ИЗТОКЪ

Броя 2 лв.

Седмичникъ за политическо-общественъ и културенъ животъ.

„ИЗТОКЪ“
слуни
на „родния градъ“
и „българската“
култура

Редактира комитетъ

ПЪРВИТЕ ЛЪЧИ НА НАДЕЖДАТА ВЪ ПО-ДОБРОТО БЪДЕЩЕ НА СЛИВЕНЪ ИЗГРЪВАТЪ ОБЩОГРАЖДАНСКИЯТЪ КОМИТЕТЪ ОТСТОЯВА И ПРЕДЯВЯВА ПРАВАТА НА ГРАДА

Г-нъ Министъръ на Народното стопанство -- Стойчо Мошановъ -- дойде въ Сливенъ, като специаленъ пратеникъ на правителството

„Полковникъ Стояновъ изпълни гражданска си дългъ. Вашите искации са много скромни. Правителството ще направи възможното да задоволи и морално гражданището, което изнемогва“, -- заяви г-нъ министър Стойчо Мошановъ.

ОТЪ 1 СЕПТЕМВРИ въ СЛИВЕНЪ се ОТКРИВА ОБЛАСТЕНЪ СЪДЪ

Вестникъ „Изтокъ“ своеувременно съобщи на читателите за пристигането на г-на Министър на Народното стопанство -- Стойчо Мошановъ -- въ нашия градъ, във връзка съ проучванията, които Правителството предпреди на самото място, за подобрене на икономическия живот и откриване на областенъ съдъ.

По инициативата на постоянното си присъствие,

Общогражданскиятъ комитетъ бѣше свиканъ на заседание, въ недѣла -- 18. т. м. -- 10½ часа преди обѣдъ въ залата на общщински съдъ. Цельта на това заседание бѣше да се размѣнятъ мисли и да се изготви едно изложение до г. министър, въ което да се изтъкнатъ най-остриятъ нужди на града и да се иска възможното най-бързо задоволяване на тия нужди. Почти всички членове на комитета взѣха участие въ разискванията, които продължиха до къмъ 1 часа. Следъ като се постига пълно единодушие по отношение на въпросите, съ които трѣбаше да се занимае г. Министъръ, събранието избра десеточлененъ комитетъ, който да подреди искаанията на гражданището, по реда на тѣхната важност, като редактира и самото изложение, а така също да опредѣли, кои лица ще дадатъ освѣтление по различните въпроси, ако г. Министъръ поискава такива. Въ десеточленния комитетъ бѣха избрани: г. г. Стефанъ Стефановъ -- индустриса -- бившъ министъръ, Димитъръ Табаковъ -- професоръ отъ Държавния Университетъ, Дим. Захариевъ -- кметъ, Спасъ Жировъ -- председателъ на читалище „Зора“, Д-ръ Абаджиевъ -- мед. лекарь, Иванъ Поповъ -- директоръ на Популярна банка, Янко Добруджалиевъ -- занаятчия, Иванъ Шишковъ -- работникъ, Василь Таушановъ -- агрономъ и Петъръ Димитровъ -- адвокатъ.

Поради напредналото време, Общогражданскиятъ комитетъ вдигна заседанието си, а десеточленния комитетъ реши да се събере следъ обѣдъ, въ изпълнение на възложената му работа. Точно въ 4 часа въ общината, въ пъленъ съставъ, редакционния комитетъ започна своята работа и съ малки прекъсвания, продължи да заседа до 9½ часа вечерята, когато изготвено отъ П. Димитровъ и В. Таушановъ изложение бѣше прието текстуално, като се възложи на г. кмета да го прочете на г. Министър. Г-нъ кметъ се задължи да изготви програмата по посрещането и пре-

биваването на г. Министър и за седанието бѣше преустановено.

На следния денъ, понедѣлъкъ -- рано сутринта, съ специаленъ вагонъ, пристига на гарата г. Министър. Посреща него, съгласно волята на г. Министър, трѣбаше да стане въ 7½ часа. Когато наближи този часъ, гражданинът на малки групи започна да приижда на гарата. Пръвъ пристигна г. Д-ръ х. Димитровъ -- окол. управителъ, който бѣше поканенъ веднага въ вагона на г. Министър. Нѣколко минути по-късно, отъ къмъ влагалището, се зададе и г. кметъ, който също влѣзе въ министерския вагонъ. Следъ кратъкъ разговоръ съ официалните лица, г. министъръ Мошановъ излѣзе отъ вагона си, ръжкува се сърдечно съ посрещачите, качи се на автомобила си и се отправи за общинския домъ, кѫдето бѣше определено да приеме и изслуша членовете на Общогражданския комитетъ и представителите на стопанските съсловия.

Предъ Общинския домъ имаше събрани много граждани, които очакваха съ нетърпение да чуятъ думата на Правителството, чрезъ единъ отъ неговите представители, по въпросите, които вълнуватъ всички сливенски граждани: отъ работника до едрия капиталистъ -- работодателъ.

Никога сливенското граждансество не е било тъй единно, както въ този моментъ, когато трѣбва да предявятъ за конни искаания. Всъки е непоколибимо убеденъ, че Сливенъ трѣбва на всѣка цена да има областенъ съдъ, всъки е убеденъ, че съ необходими бързи, енергични мѣрки за облекчение бедственното положение на изнемогващия еснафъ, за притежаване на безработицата, взела широки размѣри, както между интелигентските срѣди, така и между работничеството. И все пакъ: едно съмнение се чете въ очите на посрещачите -- „нѣмали пакъ да получимъ само обещания, обичайните обещания, въмѣсто очакватата подкрепа, въмѣсто желаното разрешаване на въпросите?“ Това съмнение кара посрещачите да бѣдятъ съдържани, сериозни, да приематъ шагите съ болезнена гримаса.

Г-нъ Министъръ бѣзо разчита съмненията по лицата, които се мѣжатъ да се усмихнатъ и още по бѣзо сядатъ на кметското кресло и подканятъ гражданището, което е напълнило кабинета на кмета, да предявятъ съмненията си.

Кметъ прочита изложение то, изгответо отъ десеточленния комитетъ (вижъ изложението на II. страница).

Г-нъ министъръ Мошановъ благодари на Общогражданския комитетъ, че се е погрижилъ писмено и мотивирано да предявятъ искаанията на сливенци и заяви дословно, че идва въ нашия градъ не като министъръ на Народното стопанство, а като пратеникъ на Министерския съветъ.

„Полковникъ Стояновъ, въ изпълнение на своя гражданска дългъ, -- заяви г. Министъръ -- уведоми всички членове на правителството за бедственното положение на гр. Сливенъ и следъ неговия изчерпателенъ и подкрепенъ съ много данни докладъ, Министерския съветъ реши да изпрати менъ на са мото място, да проучва възможностите за подобрене поминъка на гражданището и за намиране възможности за пласиране труда на безработните, чийто брой въ Сливенъ нараства значително, следъ прекратяване на работата въ нѣколко големи индустриални предприятия“.

Следъ като увѣри гражданището въ загрижеността на Правителството да намѣри възможности за съживяването на стопански изнемогващи съсловия, г-нъ Министъръ не скри, че сливенското граждансество е твърде скромно въ искаанията си и че това му дава възможност веднага да разреши много отъ изтъкнатите въ изложението въпроси, безъ предварителни проучвания. После г. министъръ Мошановъ премина къмъ фактическата страна на самото изложение и по отдалитъ точки каза следното:

1. Въпросътъ за областенъ съдъ е разрешенъ по принципъ. Вие ще имате съдъ. Повече подробности, обаче не мога да Ви кажа.

2. Сега за пръвъ пътъ чуваамъ, че искате увеличение на околните си. Тоя въпросъ е отъ компетентността на г. Министър на вътрешните работи.

3. Искането ви да се настанятъ на работа още 400 души безработни сливенски граждани ще удовлетворя постепенно. На първо време ще увеличи сливенската група съ 200 човѣка и следъ това, ще привлечемъ къмъ работа и останалите, (Б. Р. веднага съ пристигането си въ София, както съобщи и софийската преса, г. Министъръ Мошановъ подписа заповѣдъ съ която се разрешава на Сливенската инспекция на труда

ТЕЛЕГРАМА

София, 23 VIII 1935 г. 22 ч. и 30 м.

До г. Захариевъ -- кметъ, копие: полковникъ Стояновъ, Петъръ Димитровъ -- адвокатъ, Цвѣтковъ, околийски управителъ.

Тази вечеръ късно Министерския съветъ реши откриването на областния съдъ въ Сливенъ отъ 1 септември т. г. Приемете моите поздравления за общата радост на гражданището.

Решени са и други точки отъ искаанията ни.

Стефанъ Стефановъ

да настани на работа още 100 души безработни).

4. Въпросътъ съ увеличаване покупната цена на зърнени храни съ 10 стот. на килограмъ, за въ полза на земедѣлците -- производители, които ще продаватъ храните си на Дирекцията въ Сливенъ, е вече разрешенъ и можете да разгласите това на населението. (Б. Р. ние писахме още въ миналия брой за това увеличение.)

5. По отношение повдигнатия въпросъ за регламентиране на лозарските райони, както това стана за районите, кѫдето се съдъ тулюнъ, цвекло и пр., сега не мога да ви кажа мнението си, защото не съмъ проучилъ тая материя. Що се отнася до износа на лозови прѣчки въ Ромъния, азъ вѣрвамъ, че това ще стане безъ особени мѣжнотии, тъй като се внасяме стоки отъ северната ни съседка, безъ да изнасяме. Ще допусна, обаче само износа на винени прѣчки, не и на десертни.

6. Искането ви да откупите държавата избата на винарска кооперация „Шевак“ ще биде удовлетворено, за да се спаси тая ценна кооперация отъ големите лихви, които плаща и които се отразяватъ върху цената на производството ѝ. Можете да успокойте кооператорите, че това ще стане преди да почне наливането на новите вина.

7. Искането ви да се откриятъ две районни винарски изби, край Сливенъ, отъ Б. З. К. Банка нѣма да бѣде удовлетворено, поради липса на срѣдства.

8. Ще проуча въпроса и ще направя всичко възможно за насърдчие на бутилково вино производство.

9. Радвамъ се, че ми посоч-

вате единъ обектъ за откриване на нисше зеленичарско-овоощарско-лозарско училище, защото нашата политика е насочена къмъ поощрение на тия практически училища. Още тази година ще наредя да се открие у-щето въ държавния разсадникъ при Сливенските минерални бани.

10. Много ме заинтересова съобщението ви, че въ Сливенъ вирѣе добре бадема. Това е едно растение, което може да даде възможности за износна търговия и затова ще намѣри срѣдства за откриването на искания разсадникъ, край Сливенъ, кѫдето да се достигне едно производство отъ около 500,000 бадемови фиданки, за залесяване на всички пустъщи места около града.

11. Искането ви да се открие ревирно лесничество за стопанска експлоатация на горите, въ Чумеренския балканъ, ще проучи търговия и затова ще намѣри срѣдства за откриването на искания разсадникъ, край Сливенъ, където, споредъ г-да лесничейтъ, може да се получатъ отлични букови траперси. Ние сме въ търговски врѣзки съ Палестиния и ще имъ доставяме букови траперси, затова търсъмъ обекти, кѫдето можемъ да получимъ издръжливи и достатъчно количества траперси, за задоволяване на нуждите. Азъ посетихъ, за тая цел, Странджа планина, но останахъ разочарованъ: Страндженскиятъ гори са запазени само въ пѣсните. Който иска да види най-добре какви следи е оставилъ партизанството да иде въ Странджа.

Не ще съмнение, че покрай букивите траперси, въ Чумеренския балканъ ще може да

следва на 4 стр.

ИЗЛОЖЕНИЕ

До г-на министра на Народното стопанство отъ общогражданския комитетъ въ гр. Сливенъ.

Уважаеми господинъ Министре,

Тежкото икономическо положение на нашия градъ внася смутъ въ душите на сливенските граждани, сериозно застригени не само за своето лично съществуване, но и за съществуването на този градъ — цвѣтущъ въ недалечното минало. Сливенъ — единъ отъ първите, единъ отъ най-големите градове на България, е поставенъ въ съвсемъ неблагоприятни условия, не само за развитие, но и за съществуване. Вамъ и на почитаемото правителство е известно какво е далъ Сливенъ на Родината, за да не става нужда да Ви припомняме историческото значение на този градъ. Вамъ е най-добре известно, също така, какъвъ големъ стопански центъръ представлява до скоро Сливенъ, когато повече отъ 20 текстилни фабрики пътятъ денемъ и нощемъ, когато ранобудния сливенецъ съ благословия начеваше своя любимъ трудъ на лозето, доволенъ отъ поминака си, щастливъ, че може спокойно да изчака и най-неблагоприятната, най-тежката стопанска година. Вамъ и на почитаемото правителство е известно какъвъ големъ административенъ центъръ представлява въ недалечното минало нашия градъ — центъръ на губернски и окръжни учреждения, какъвъ големъ районъ отъ села и градове бѣха подчинени административно, духовно, военно и съдебно на Сливенъ. Всичко това намираще свое оправдание въ редица съображения, по важните отъ които съ: 1) много по високия културенъ уровень на сливенското гражданско, въ сравнение съ културата на населението отъ другите окръжни градове; 2) многочленността на населението; 3) особенното стратегическо положение на града; 4) липсата на годна за обработване почва, достатъчна да гарантира развитието на общите народни поминъци: земедѣлието и скотовъдството, до степень да задоволятъ нуждите на големия консумативенъ градъ.

До къмъ края на миналото столѣтие една далновидность, като че ли е ръководила как-

то турската, така и новата българска власт, и Сливенъ споредливо е ималъ пръвнствующе положение въ югоизточна България. Отъ началото на настоящето столѣтие, системно една съ нищо неоправдана зла орисия гнети града, като се късатъ живи части отъ него — отнемайки му се окръжното седалище, значително число села отъ околията, ценни и отъ незапомнени времена установени учреждения, докато се стигна до тамъ, че въ съдебно отношение Сливенъ — тридесет и две хилядни, шестия по големина градъ въ България се приравни съ най-малките паланки, съ едно село Срѣдецъ, а въ административно отношение Сливенска околия е уникумъ въ страната: докато населението въ селата на другите околии е съ 2, 3, 5 и 10 пъти по-големо отъ населението на околийския центъръ, въ Сливенска околия е точно обратното — населението на града е по многобройно, отколкото населението на всички села отъ околията. При това само 45% отъ населението на Сливенска околия се занимава съ земедѣлие, докато срѣдния процентъ за страната е 85%.

Измѣнилъ се напоследъкъ споменски условия, наложиха своя тежъкъ, нерадостенъ отпечатъкъ върху икономическия животъ на града. Днесъ ние високо заявяваме, че града е въ бедствено положение. Едвали има въ България, а още по-малко въ областта, другъ градъ така злопоставенъ, така болезнено гърчищъ се въ стопанска изнемога. Тридесет и две хиляди сливенски граждани се борятъ за насаждания хлѣбъ съ нечовѣшки усилия; тридесет и две хиляди сливенски граждани, макаръ и проникнати отъ мисълта за необходимостта отъ самообладанието, разбиратъ вече, че сами не съ въ състояние да променятъ положението, че безъ намѣсата на официалната държавна властъ, безъ подкрепата на тая властъ, това скъпо огнище на национално самостъзание, тая люлка на свободата — нашиятъ роденъ

Сливенъ ще загуби постепенно образа си на градъ, ще остане само споменъ на минало величие, а същевременно ще раздухва негодуване, смутъ въ душите на всички, които високо заявяватъ: Не! Сливенъ трѣбва да живѣе, Сливенъ трѣбва да се развива, Сливенъ трѣбва все още и завинаги да си остане градъ съ духовна и материална култура, за благото на народъ и държава.

Вземайки поводъ отъ проявените непоследъкъ грижи отъ почитаемото правителство за подпомагане на други, скъпите родни традове, вземайки поводъ и отъ Вашето посещение въ нашия градъ, убедени въ Вашите лични качества на държавникъ — политикъ, сливенскиятъ граждани очакватъ, че идванието Ви въ града ни ще бѫде означено съ единъ сериозенъ и смѣль обратъ въ икономическия животъ на Сливенъ и съ едно желано и действително успокояние на граждансътво — тъй необходимо за напредъкъ на града. Вървайки въ Вашата и на почитаемото правителство отъ Вашите инициативи, ние се осмѣяваме да спремъ просвѣтеното Ви внимание върху следните наши искания, въ връзка съ подкрепата, която Сливенъ очаква отъ Васъ и почитаемото правителство да му се укаже:

1. Най-боляниятъ въпросъ, въпросътъ, който не търпи никакъ денъ отлагане, това, описано на Областенъ съдъ въ Сливенъ. Едвали има поголемъ ударъ за сливенското граждансътво отъ удара, който му се нанесе следъ закриването на окръжния съдъ въ града. Последниятъ носище двойна полза за граждансътво: отъ една страна спасяваше време и срѣдства на сливенския гражданинъ, като му осигуряваше бързо и евтино правосъдие, а отъ друга страна града печелѣше отъ посещенията на селяните въобще на външни лица, които търсиха право да живеятъ въ Сливенъ.

2. Другъ важенъ за наше въпросъ е този за увеличаване на околията ни до степенъ да може да гарантира едно посно препитание за бед

ствующиятъ еснафъ.

Това съдътъ най-главниятъ въпросъ, разрешаващо то на които не бива да се замедлява, защото забавата се чувствува остро, болезнено.

Другите въпроси, също важни, които чакатъ своето разрешение съдътъ.

3. Създаване на нова група отъ безработни за настаняване на работа, като се привлечеатъ къмъ работа още 400 души безработни сливенски граждани.

4. Увеличене на покупната цена на зърнениетъ храни въ Сливенъ, като се оединаватъ цените съ тия, които дирекцията предлага на земедѣлеца производителъ въ гр. Бургазъ, защото Сливенъ е чисто консумативенъ център и не само, че не оглежава, а улеснява плащането на храни.

Други нужди на града, които трѣбва да спратъ внимание то Ви и да ни укажите възможната подкрепа съдъ.

5. Да се пристигнатъ къмъ регламентиране на лозарския районъ, както се регламентираха районите за съене на цвѣтоцъ, на тютюнъ и пр.

Да се уреди въпросъ за износъ на лозови прѣчки въ Румъния и да се погърсятъ нови пазари.

6. Да се обѣрне дѣлга на винарската кооперация „Шевака“ къмъ държавата въ дѣлътъ на Б. З. К. Банка, или последната да откупи избата.

7. Да се откриятъ две районни винарски изби край Сливенъ.

8. Да се вземетъ специални мѣрки за поощрение на сливенското бутилково вино производство.

9. Да се открие въ държавния разсадникъ при Сливенския минерални бани нисше земедѣлско-овошарско-лозарско училище, като се пристигнатъ и къмъ оросяване на Тунджанското поле край Сливенъ, за създаване на зеленчукови градини.

10. Да се открие край Сливенъ държавенъ овощенъ разсадникъ предимно за отглеждане и къмъ Васъ лично.

На общогражданския комитетъ,

Секретарь: П. Димитровъ

Председ.: Д-ръ Абаджиевъ

дане на бадемови фиданки, за залесяване на пустите места около града.

11. Да се създаде ревирно стопанство въ Чумерненския балканъ, за стопанска експлоатация на горите.

12. Въ работническата почивна станция при Сливенския минерални бани през пролетния и есенния сезони, вместо да бѫде затворена станцията, да се изпраща на лѣчение и почивка работници, като се разреши и на такива отъ гр. Сливенъ да се лѣкуватъ въ станцията.

13. Да се закупятъ необходимите съоръжения за текстилното училище въ града и да бѫдатъ осигурени за злополучните ученици при същото училище, които даватъ труда си въ полза на държавата безплатно.

14. Да се построи почивния домъ на чиновниците при Министерството на Народното стопанство въ Сливенския балканъ.

15. Да се създаде въ Сливенъ областна термическа електрическа централа.

16. Да се установи минимална роботническа надница въ наследчаваната индустрия.

Нека ни бѫде позволено да кажемъ, че нашиятъ искания съ преценени като възможни и осъществими, безъ големи усилия отъ страна на централната власт и затова имаме куража да ги представимъ съ вратата, че ще получимъ подкрепата Ви.

Како заявяваме, че сме готови да дадемъ пояснение по всяко отъ наши искания, ние дължимъ да Ви увѣримъ, господинъ Министре, че цѣлото сливенско граждансътво съ трепетъ очаква да бѫде зарадовано отъ Васъ, да му върнете върху върата въ тържеството на спредливостта и да съдействувате на единъ смутъ отъ изживѣните горчивини градъ да си поотдыхне и да погледне съ вѣра въ бѫдащего.

Приемете поздрава на сливенци и увѣренията имъ въ най-добрите чувства къмъ Правителството отъ което изхождате и къмъ Васъ лично.

Димитър Ст. Казак отъ Сливенъ*)

(Втори знаменосецъ на Ботевата чета. Звѣрски убитъ отъ турцитъ при Кремиковския манастиръ)

(Продължение отъ бр. 45 и 46.)

Откъснатъ отъ разбитата група на Георги Апостоловъ, раненъ въ крака, заедно съ още 3-ма другари — Дим. Ст. Казакъ се довлича до кремиковския манастиръ, където, като отроненъ листъ, намира своята трагична кончина.

Оставилъ кости далечъ отъ башинъ край, неговия гробъ

*) Край Дим. Ст. Казакъ, неговите три другари и много други четници намерили място, намерили подслонъ въ кремиковския манастиръ израства величаво образа на монастирскиятъ магеръ Геко Палевъ отъ с. Кремиковци.

Две седмици, при най-страшни обстоятелства и при пълно себеотрицание, преданост и самообладание, като е крълъ и пазилъ юнакъ. Епизодъ отъ такова пазене, когато цѣла потеря подъ дърво и камъкъ и изезания, следъ като му създили съ ножъ избоденъ отъ турцитъ, е билъ звѣрски същечъ и кръвта му пролъна, на това място е билъ издигнатъ памятникъ за него...

Но, за това въ другия бр. навестника.

не бѣ спохodenъ нито отъ стара майка, нито отъ братъ и едничка сестра, защото по дотогавашните писания за Ботевата чета за него се знаеше, че е падналъ убитъ на в. Милинъ камъкъ, тамъ където е падналъ самия войвода и где то създили „по скали и орляци“ костите и на други юнаци.

Па и въ печатния през 1924 г. томъ II на „История на гр. Сливенъ“ отъ Д-ръ Ст. Табаковъ, на стр. 296 е казано, че той заедно съ другаря си Петъръ Паскалевъ отъ с. Глушникъ създили убити на в. М. Камъкъ.

А пъкъ и самото му убийство е станало при такива трагични обстоятелства и веднага свързано съ такава бошуващи природни стихии и последици за селото и околността, че и днесъ старцитъ живи свидетели на тогавашните дни, казватъ: „Сякашъ и Господъ не създили отъ смъртта на

този юнакъ. Три дни отъ всичките се свързаха облаци къмъ мястото, гдето бѣше убитъ; три дни при страшна бура и свѣтквици, като изъ ведро, валъ дъждъ и не можа да се измие пролятата праведна кръвъ, нито срамътъ за селото ни отъ предателството на наши хора, коренъ отъ които не остана.

И хората го сметнали за свой. Като такъвъ създили го да убиятъ и памятьта си, до като дълго леляната въ сърцата на родолюбци мечта за издигане памятникъ се сбъдна.

Презъ 1912 год. на лобното място гдето, при страшна мъжка и изезания, следъ като му създили съ ножъ избоденъ отъ турцитъ, е билъ звѣрски същечъ и кръвта му пролъна, на това място е билъ издигнатъ памятникъ за него.

Споредъ описанието въ в. „Сливница“ бр. 28 отъ I. IV. 1912 г. при освещаването гнъ Павелъ Х. истовъ, макед. дѣенъ, прочита акта за постройката, а учителъ П. Теневъ и д. Кръстевъ съ държали пламенни слова. Презъ сълзи Кръстевъ описа дѣлата, макед. и съдъствията на Хр. Ботевъ и неговите другари, описа

страданията и на героя (Д. Кацака) и се провикналъ къмъ моми и булки: „Снемете цвѣти и кички отъ красните си главици и свийте вѣнецъ за юнака, който тукъ младъ и левентъ е загиналъ...

Така и станало!

Народа замълвилъ: „Богъ да по прости..“ Започнали раздавките. Старитъ на съдъдели около памятника и започнали приказки за стари времена, а следъ курбана, всички решили: всъка год. на Св. Духъ празденство на това място да правятъ.

А моми и мамци, въ това време, извили кръшни хора и огласили съ своята пѣсни и провиквания околността...

Издигнали и осветили паметника за юнака! И никому не дошло на умъ да подирятъ старата му майка, братъ и сестрица. Тѣ създили, че не съществуватъ, защото 40 години никой не го подирилъ.

Тѣ не се досъдили даже, че и този юнакъ, както много други, е синъ на гр. Сливенъ, за да поканятъ за празденството кмета и чрезъ него откриятъ близките му.

Благодарение писан

НАШАТА ДУМА

ВНИМАНИЕТО НА ПРАВИТЕЛСТВОТО

Вниманието, което Правителството укиза на Сливенъ, изпращайки г-нъ Министърът на народното стопанство да проучи на място нуждите на града, направи силно впечатление и на най-песимистично настроението. Сливенци имаха много основания да мислятъ, че умишлено, години наредъ, отговорни и неотговорни фактори спряха развитието на града, унижаваха го, без да се замислятъ за последиците, без да се замислятъ, че материално се убива един от най-големите градове на България, а морално се унижава най-културното гражданскоество на областта. И затова посрещнаха твърде сържано г-нъ Министър. Когато, обаче последния декларира, че идва като пратеникъ на Пра-

„Изтокъ“

ЛОЗАРСТВОТО И „ШЕВКА“

Изключително тежки съ условията, при които се развива лозарството във нашия районъ.

Подъ неприкъснатъ удари на стопанската криза, единът от основните наши поминъци е въ растящъ упадъкъ, а заедно съ това се разрушава економическата мощь на Сливенъ. Само преди нѣколко години нашите лозя представляваха триста милиона богатство, кое то даваше не по-малко отъ 30,000,000 лева. Кризата не пощади тоя производственъ клонъ. Нѣщо повечето много постийни и по-рано се разрази въ лозаро-винарското производство. Долните цифри подчертаватъ това:

Год.	Цена на кг. грозде	Индексъ на посаждане	Цена на л. вино	Индексъ на посаждане	Общъ индексъ на посаждане
1912	0'42	100	0'68	100	100
1914	0'45	102	0'69	101	163
1921	6'18	1461	16'38	2409	2325
1927	3'59	855	13'40	2000	3679

Още въ 1927 година се вижда предвестникът на винарската криза и несъответствието между индексите въ цени на гроздата и вината отъ една страна и общия индексъ на посаждането отъ друга страна. Чуватъ се и първите тревожни гласове въ лозарски конгреси. Тръбва да признаемъ, че липсата на системна държавна лозаровинарска политика форсирала влошаването на положението. Сливенъ е районъ, въ който лозарската криза се чувствува най-остро и болезнено. Никъде тя не е действала тъй разорително, както при насъ. Тая депресия застава безспорно централната опора на сливенското лозарство — кооперация „ШЕВКА“. Още въ 1931 година посочихме, че основите, върху които се гради винарската ни кооперативна политика, почиватъ на фалшиви основи. Въ 1933 година отъ Пловдивъ първи дадоха тревожния сигналъ да се спасяватъ кооператорите, като държавата или Б. З. Банка откупи избата. Подъ една или друга форма, тъ бѣха последвани отъ всички градове, където имаше построени кооперативни изби. Положението се влоши още повече, когато стана ясно, че Б. З. К. Банка ще строи нови изби, които срещу малки наеми ще ги оглежда на лозарите за ползване, безъ обаче да посочи начинъ по който ще предотврати явната катастрофа, къмъ която неминуемо отива построението вече коопера-

тивиство, песимизма започна да се изпарява, първите пробългъци на върата стоплиха сърцата и едно тъй дълго желано успокояние започна да се разстила въ почитъ на Синиъ камъни.

Вниманието на Правителството е скъпо за сливенци. Тълько съмътъ да изразятъ на свой редъ признательността си, безъ да правятъ паради, сърдечно, искрено. Защото сливенци сътъ убедени, че Правителството имъ се притича на помощъ не заради „гласа на избирателя“, а проникнато отъ съзнанието, че Сливенъ заслужава по друга участъ отъ участъта, която тъмниятъ сили, отъ близкото и далечно минало, му отреждаха.

„Изтокъ“

ИЗЛОЖЕНИЕ

До г-на министъра на Народното стопанство отъ окол. занаятчийски синдикатъ и общото занаятчийско сдружение въ гр. Сливенъ.

Господинъ Министре,

Възползвани отъ присъствието Ви въ нашия градъ, честъни сътъ да Ви представимъ настоящето изложение, съ вътра, че ще имате присърдце всичко изложено.

Молимъ застъпничеството Ви, Господинъ Министре:

1. По фонда „Злополука“ — да се освободятъ отъ плаща-не вноски занаятчийските работници, въ които нѣма професия и не ставатъ злополуки.

2. 20 милионния занаятчийски кредитъ, който бѣ даденъ за подпомагане занаятчийството, разорено отъ войната и 50 милионния кредитъ през 1923 г. съ същата цел — заемитъ по гъръх до 10 хиляди лева да се опростява, а на горе отъ тая

сума да се намалятъ процентъ, защото дължимите суми по тия заеми сътъ останали отъ високата лихва 10% и защото тия заеми сътъ дадени за подпомагане.

3. Отпускане новъ безлихвърен кредитъ за занаятчийството, изплащанъ на части за дълъгъ срокъ, за да се съживятъ занаятчийските работници и поднови стопанската имъ дейност.

Да се ограничи до минимумъ работата въ затворнически и други обществени работилници, като се изостави практиката, затворитъ да произвеждатъ специалисти занаятчии, които въ живота вънъ ставатъ нелоялни конкуренти на занаятчийството, минало презъ дълъгъ периодъ на обучение. Затворниците да се използватъ само за обща работа,

5. Създаване общъ всенароденъ пенсионенъ фондъ, въ които да участвуватъ всички

български граждани, безъ различие на социално положение и рангъ. Отъ тоя фондъ да се ползватъ въ случаи на болестъ, инвалидностъ, злополука и старостъ — всички участвуващи безъ разлика на категории и съсловия. Тоя фондъ духовно и материално ще обедини всички българи въ едно единно семейство — България.

6. Осигуряване бърза съдебна процедура на занаятчийските вземания. Налагане санкции къмъ държ. и общ. служители и пенсионери, които сътъ неизправни дължници къмъ занаятчийството, за да се възврне отъ части нарушената честност и мораль.

7. Повдигане, възвръщане на консумативната способност на народа сътъ създаване на пазари на производството, кое то ще внесе оживление въ работилниците ни.

8. Необлагаемъ минимумъ до 20 хиляди лева годишниятъ доходъ за занаятчийско семейство, и облагане съобразно членовете на семейството, като се възприеме стълбата отъ Наредбата за бесплатно лъчение № 2328, отъ 6 февруари т.г., защото занаятчийството вече е преминало въ категорията на бедните.

Къмъ тия общи занаятчийски искания, имаме да Ви добавимъ, Господинъ Министре, и тия за нашия градъ, който е въ невъзможно положение естествено и свободно да се развиша, поради постоянното му понижение и обезлюдване, а именно:

а) Съ последното административно дължение — отнѣха се отъ околията ни доста села и

се причислиха къмъ друга околия, макаръ, че тия села много отдавна да сътъ били къмъ околията ни и да отстоятъ най-близо до града Сливенъ.

Съ това административно дължение околията ни намалѣ и града се обезлюди, като остана на глава безъ краища (града по-голямъ отъ населението на околията).

Съ тая мѣрка се нанесе прѣка и косвена загуба за занаятчийството, защото намалѣ търсено на произведенията имъ отъ жителите на отнетите села.

б) Отнѣха се отъ града ни държавни учреждения, които отъ освобождението ни сътъ били въ нашия градъ, това донесе по-голямо обезлюдяване и понижение на града, а за занаятчийството — още по-голяма липса на търсене на произведенията имъ поради отсъствие на хора идващи за услугата на тия учреждения въ града.

Уважаемъ господинъ министре,

Това понижение и обезлюдване на града ни, поставя занаятчийството въ още по-тежко и безизходно положение иако продължава все така — много занаятчийски работилници ще се изпразнятъ, а майсторите ще се пишатъ въ списъка на безработните и станатъ предметъ за общественна грижа и подпомагане.

Увѣрени, че молбата ни ще бѫде чута, оставаме къмъ Васъ

Съ почитание:

Занаятчийски окл. синдикатъ
Председателъ: Д. Райковъ
Секретарь: Юр. Т. Кебеджиевъ
Общо занаятчийско сдружение
Председателъ: Я. Добруджалиевъ
Секретарь: Д. Ив. Панчевъ.

Скотовъдната комисия при Крушарската сел. община-Сливенско

Обявление № 5328

Скотовъдната комисия при Крушарската селска община, Слив. окolia, обявява, че на 11 септември н. г. отъ 15-16 часа ще произведе търгъ въ помъщението на общинското управление село Крушаре, съ явно малонаддаване, за отдаване на предприемачъ само работата по постройката на единъ общински оборъ въ село Крушаре.

Приблизителната цена е 20,000 лева.

Залога е 10% върху първоначалната цена. Закона за Б. О. П. задължителенъ. Всички тържни книжа могатъ да се видятъ всъки присъственъ ден въ канцеларията на общинското управление.

Разносите сътъ за смѣтка на предприемача.

с. Крушаре, 21 август 1935 год.

Общински кметъ: А. Ив. Данчевъ

Бирникъ: И. Г. Михайловъ

Крушарско Селско Общинско Управление - Сливенска окolia

Обявление № 5307

Крушарското селско общ. управление Сливенска окolia, обявява, че на 11 септември т. г. 11 часа ще закупи по доброволно спазаряване два волови и единъ биволски бици одобрени за такива.

Спазаряването ще се извърши въ общинското управление въ с. Крушаре.

Стопаните на такива бици, които желаятъ да взематъ участие въ спазаряването да се явятъ на казаната дата и място като водятъ и биците, за които да представятъ документъ за одобряването и правосъдността имъ.

Ако до казаната дата не се явятъ такива продавачи, комисията сама ще потърси такива.

Всички разноски сътъ за смѣтка на продавача.
с. Крушаре, 21 август 1935 година.

Общински кметъ: А. Ив. Данчевъ
Бирникъ: И. Г. Михайловъ

Абонаментът може да платите на инкасаторите: Балуловъ и Капровъ, на всъки членъ отъ редакционния комитетъ и въ печатница „Балканъ“.

ХРОНИКА

Панайотъ М. Чаушевъ

не ще може да приема на 28 августъ

ПЛАВАТЕЛНИЯТЪ басейнъ въ мѣстността „Орѣшака“, построенъ отъ Б. Н. М. Сговоръ — Сливенски клонъ, е вече откритъ за ползване отъ 23 т. м. Басейнътъ е широкъ 13 на 20 м. и се пълни съ филтрирана рѣчна вода, която постоянно се опрѣснява.

Входнитѣ билети сѫ 2 лева за ученици и деца до 14 год., и 4 лв. за възрастни. Кжпането става съ бански костюми за дамитѣ и гащети за останали-тѣ. Изработенъ е и правилникъ за вѫтрешния реъ.

ОКОЛИЙСКИЯТЪ сѫдия г. Жировъ е назначенъ за прокуроръ при областния сѫдъ въ гр. Бургасъ, а на негово мѣсто идва за окол. сѫдия г. Йор. Иордановъ — нашъ съгражданъ, бившъ сѫдия изпълнителъ.

ЗАМ. ОКОЛИЙСКИЯ сѫдия г. Топузановъ е назначенъ за оклийски сѫдия въ гр. Дупница, а на негово мѣсто е назначенъ досегашния окол. прокуроръ Д-ръ Щ. Пенчовски.

МЕЖДУНАРОДНАТА пенитенциерна комисия, въ сборника си „Документи по наказателно право и затворно дѣло“ е дала мѣсто на доклада върху наказателната система въ България, написанъ отъ нашия съгражданинъ Д-ръ Добри Миновъ.

КАРАНДИЛЯ тази година е посетенъ твърде много, както отъ редовни лѣтвици, тѣй и отъ гости, особено въ празнични дни. Близостта на това сливенско лѣтвище до града, както и близкитѣ до него красиви мѣстности го издигатъ на високо мѣсто между лѣтвищата около Сливенъ.

ТАЗГОДИШНИЯ конгресъ на Бълг. Вегетар. Съюзъ, който ще се състои въ Сливенъ е посветенъ на 25 годишнината отъ смъртта на Л. Толстой, при следната програма:

28 августъ — 9 ч. откриване конгреса, приветствия, избиране бюро. Беседи:

1. Л. Толстой — Йорданъ Кочевъ.

2. Великиятъ законъ — Илия Ивановъ.

3. Противоречията въ живота — Миню Едревъ.

Следъ обѣдъ:

1. Стремежъ къмъ хармония — Павелъ Теодоровъ.

2. Културна роля на вегетарианството — Сл. Дѣлниковъ.

3. Вегетарианство и възпитание — Ст. Балевъ.

4. Толстой и науката — Д-ръ А. Рапонски.

Вечерътъ — братска вечеринка.

29 августъ 9 часа.

1. Основи на стопанския ми

рогледъ — Ил. Енчевъ.

2. Причини за обединяване на народа — Ст. Пеневъ.

Следъ обѣдъ:

1. Отчети на секретаря на изпълн. комитетъ, изборъ на управителътъ съветъ.

Въ 7 ч. сл. пл. беседи:

1. Нови научни данни за вегетарианството — Д-ръ А. Рапонски.

2. Столѣтицитетъ на България — Д-ръ Г. Ефремовъ.

3. Израждане на народа — Д-ръ Н. Станчевъ.

30 августъ — петъкъ — Разглеждане града и излетъ въ околността: Синитѣ камъни, Кушъ бунаръ, Карадиля. Тръгване 5 ч. пр. пл. обѣдъ въ планината. Връщане привечеръ.

Сказкитѣ траятъ най-много 25 минути.

Г-Нъ М-ръ Мошановъ въ Сливенъ

Продължение отъ 1 стр.

се произвеждатъ и щайги, за износъ на грозде и зеленчуци, ще се използува и строителниятъ материалъ, и дървата за огрѣвъ и пр. Азъ веднага ще поискамъ необходимите сведения и отъ другите лесници — Н. Загорски и Еленския.

12. Въ почивната станция при Сливенските минерални бани, за въ бѫдеще, ще се приематъ и сливенски работници на почивка и лѣчение. Станало е недоразумение и то ще бѫде веднага исправено.

Презъ пролѣтта и есенята ще бѫде разрешено на работниците да квартируватъ въ почивната станция, но безъ право на пансионъ, тѣй като нѣма срѣдства за повече отъ две сѣмѣни.

13. Следъ като г. директорътъ на текстилното у-ще ми представи докладъ за нуждите на училището ще направя възможното за закупване на най-необходимия инвентарь. Учениците при сѫщото у-ще ще бѫдатъ застрахованы за злополучка.

14. Кжде ще сестрои почивния домъ на чиновниците при повѣреното ми М во не зная. Тоя въпросъ ще реши управителниятъ съветъ на организацията.

15. Макаръ азъ лично, а та-ка сѫщо и г. министъръ Йотовъ да заставамъ на становището, че областната електрическа термическа централа трѣбва да се построи, въ или край Сливенъ, поради това, че е голѣмъ индустрисленъ центъръ и че има близо до града вѫглища съ високо качество, членовете на електрификационния съветъ държатъ централата да бѫде построена нѣкъде въ центъра на областта. Законътъ въ това направление дава по-голѣми права на специалистите — инженери, отколкото на министри.

16. Най-после — въпросъ за минималната работнич. надница, въ скоро време, ще бѫде уреденъ съ законъ. Азъ била годаря, на индустрисленъ Сливенъ, че самъ повдига единъвъпросъ, който ще спре вниманието на Правителството, за да бѫде защитенъ труда на работника отъ котирането на безценица въ индустрията, които държавата е взела подъ защитата си, чрезъ предвидените насырдения.

Накрая, следъ като преповтори по важните мероприятия, които ще бѫдатъ незабавно предприети, г. министъръ Мошановъ заяви: „Азъ мога да Ви увѣря, че Правителството ще направи възможно да задоволи гражданинството, което изнемогва и което се чувствува морално онеправдано. Не дойдохъ да Ви давамъ обещания, а да ви кажа откъто кои ви искания ще бѫдатъ удовлетворени и то още сега, безъ да става въпросъ за новия бюджетъ“.

Присъствующите изпратиха думитѣ на г. министъръ съ бурни ржкоплескания — изразъ на сънене единъ гежъкъ товаръ — товара на съмнението.

Следъ малка почивка, г. министъръ Мошановъ започна съвешенятията съ индустрислените, съ търговците и съ занаятчии, предъ които е далъ обяснения по специално интересуващи съсловия въпроси.

На г. Министра бѣше сервиранъ скроменъ обѣдъ въ Военния клубъ, следъ което сѫщиятъ пожела да посети планинските лѣтвища и новостроящата се Учителска почивна станция до Кушъ бунаръ. Три автомobili, като пчели бръмнаха изъ Сливенския балканъ по построения преди две години планински пътъ.

ПЪРВОКАЧЕСТВЕННА

отленна сунгурларска гроздова ракия, козе сирене, релкамни харманни цигари „АРАПЧЕ“ — I, II и III качество при СТЕФАНЪ АНДРЕЕВЪ, бившъ „Мухтаровъ дюкянъ.“ 1—5

ЗДОВЪЛЪКАРЯ

Христо М. Поповъ — Сливенъ се завърна отъ почивка и почна редовна работа

ТЪРСЯ ПЪРВА ИПОТЕКА

300—350 хиляди лева

При най-добри условия: висока лихва, 3 месечни посочени погашения, 5 годишънъ срокъ и сигурна гаранция недвижимъ имотъ, надъ 600 хиляди лева.

Предложения редакцията

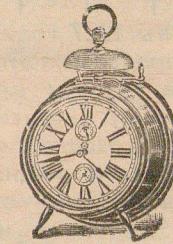
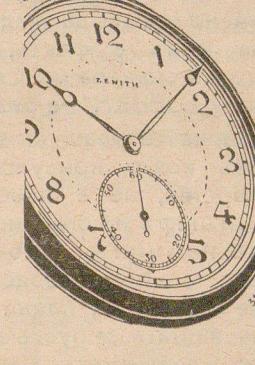
Продава се КЪЩА

въ центъра на града, на ул. „Драгоманъ“, № 6, съ три стаи, кухня и перална, всичко 300 кв. м.

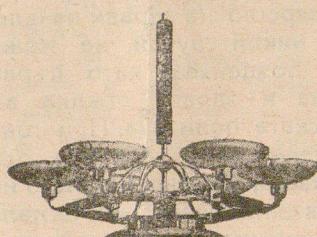
Справка печатница „Балканъ“.

Часовници ржчни и днебни системи: „ЗЕНИТЪ“ (Царя на часовниците), „Ралко“, „Рокай“, „Актосъ“, „Овидъ“, златни „Мовадо“, бодилници разни системи, стени и други.

Сѫщо очиля са рамки, само рамки разни форми и сверометри. Цени умѣрени. Ще намѣтите въ магазина на Д-ръ Б. Ангеловъ ул. „6 септември“ № 14

Електр. Полюлеи

Нови модели, красими и солидни на конкурентни цени при П. КАМБУРОВЪ тел. 51

Който ценя дѣлото на „Изтокъ“, който е убеденъ, че Сливенъ трѣбва да има една висока трибуна, отъ която да предявява права си, нека не забавя повече изплащането на абонамента, защото издръжката на вестника лежи само на срѣдствата, които му осигуряват редовните абонати.

ПАН. КАМБУРОВЪ — тел. 51

Сливенска агенция „Пожаръ“ — „Животъ“ — „Транспортъ“

БАЩАТА е стълбътъ, закрилата и надеждата на семейството. Неговата смърт носи нещастие и разруха, затова необходима е една застраховка при

Д-во „БЪЛГАРИЯ“

Агенцията и магазина премѣстихъ въ новото здание срещу склада на Бр. Гьошеви.

